

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

BUITENGEWONE ZITTING 1979

8 MEI 1979

VERSLAG

— van het REKENHOF —

over het onderzoek van het ontwerp van decreet houdende de
begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuur-
gemeenschap voor het begrotingsjaar 1979
SECTOR NEDERLANDSE CULTUUR

REKENHOF
CNC/79-4

1 bijlage

Brussel, 4 mei 1979

Mijnheer de Voorzitter,

Het Hof heeft de eer U hierbij een verslag over te maken in verband met het onderzoek van het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979 in de sector Nederlandse Cultuur.

Het Rekenhof :

De Eerste Voorzitter,

op last :

H. VREBOS

De Griffier,

U. DRILJEUX

De heer Voorzitter van de Cultuurraad voor de
Nederlandse **Cultuurgemeenschap**

Zie :

Stuk 4 • 1 (B.Z. 1979) — Nr. 1
— Nr. 1: Ontwerp van decreet

ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE DE
BEGROTING VAN DE CULTURELE ZAKEN VAN DE NEDERLANDSE
CULTUURGEMEENSCHAP VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979 IN DE
SECTOR „NEDERLANDSE CULTUUR”

(Stuk 4-I/B.Z. 1979/nr. 1)

1. De kredietgedeelten van de globale culturele dotaties die, overeenkomstig artikel 59bis, § 6, derde lid, van de Grondwet en op grond van de jaarlijkse wet houdende de begroting der Culturele Dotaties, moeten besteed worden aan de ont-plooiing van de Nederlandse cultuur op het grondgebied van Brussel-Hoofdstad worden slechts op een zeer onvolledige wijze opgesplitst in de bestemminggevende begrotingsdecreten van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap. Deze vaststelling kwam reeds eerder ter sprake in de vorige verslagen van het Rekenhof (1).

Naar aanleiding van de bespreking van de deelbegroting voor 1978 in de sector Nederlandse Cultuur hebben de Minister van Nederlandse Cultuur en de haar toe-gevoegde Staatssecretaris, daarover ondervraagd, verklaard dat zou onderzocht worden of de betalingsmandaten niet van een verschillende code kunnen voorzien worden al naargelang ze Vlaanderen of Brussel betreffen (2). De bedoeling die daarbij voorzat was de controle, zowel van het Rekenhof als van de parlements-leden, te vergemakkelijken.

Deze belofte paste in een door deze Regeringsleden verdedigde beleidsoptie, volgens dewelke van Nederlandstalige zijde geopteerd werd voor een begrotings-voorstelling waarbij geen opsplitsing der kredieten wordt nagestreefd in de begro-ting zelf, beschouwd als machtigingsakte ; evenwel zou — in bovenvermelde hypothese — de controle over de bedongen minimale bestedingen in Brussel-Hoofd stad achteraf kunnen geschieden via het gebruik van een verschillende code.

Vooreerst dient gewezen op het zeer belangrijk onderscheid tussen, enerzijds, een stelsel waarbij kredietposten met afzonderlijke littera's rechtstreeks en auto matisch leiden tot gescheiden Vastleggings- en ordonnanceringsverrichtingen — wat een waarborg inhoudt omtrent de overeenstemming tussen de specialiteit van de machtigingen en de finaliteit van de aangerekende bestedingen — en ander zijds, wat in het vooruitzicht werd gesteld, een post-factum controle via ge-zeigende codes, die evenwel slechts van statistische aard zou kunnen zijn.

In dat verband weze opgemerkt dat de bedoelde codering die bestemd was om, los van de officiële aanrekening, de besteding in Brussel-Hoofdstad te registreren, niet daadwerkelijk werd ingevoerd door het departement van Nederlandse Cultuur.

Evenmin werd, langs Nederlandstalige zijde, toepassing gemaakt van wat voor-zien was in punt V, c, van het protocol gevoegd bij het koninklijk besluit van 2 mei 1978 tot afbakening van de bevoegdheden van de Staatssecretaris voor Neder landse Cultuur en van de Staatssecretaris voor Franse Cultuur luidend als volgt „voor 1978 zullen de kredieten waarover de Staatssecretarissen voor Cultuur be- schikken afzonderlijk in de begroting voor Culturele Zaken worden ingeschreven”. Deze vaststelling geldt zowel voor het officiële ontwerp van decreet houdende de deelbegroting „Nederlandse Cultuur” als voor de officieuze „functionele begroting” van deze sector.

Bij wijze van informatie zij vermeld dat de onderrichtingen welke, in heit raam van de automatisering van de begrotingsverrichtingen van de diensten van algemeen bestuur van de Staat, door de Administratie der Thesaurie van het ministerie van Financiën worden verstrekt aan alle ordonnateurs, sinds het begrotingsjaar 1976 voorzien in het gebruik van afzonderlijke codes, voor Brussel-Hoofdstad, zowel in de kredietlijsten als in de vastleggingsbulletins en in de ordonnanties, doch dus danig opgevat dat die codes slechts aangewend worden „wanneer de kredieten bestemd voor Brussel-Hoofdstad het voorwerp uitmaken van een onderverdeling in de artikels en de rekeningen”. In de sector Nederlandse Cultuur is bedoelde onderrichting derhalve onuitvoerbaar.

(1) Verslagen van 5 maart 1974, 15 december 1975 en 11 mei 1978 - zie stukken 6-A (B.Z. 1974) nr. 2, 4-I(1975-1976) nr. 2 - G bijlage 1 en 99 (-1977-1978) nr. 1.

(2) Stuk 4-1 (1977-1978) - nr. 3. Verslag, namens de Commissie voor de begroting uitge-bracht door de heer A. VANDENABEELE, over de begroting voor de Sector Nederlandse Cultuur voor 1978.

Voor wat het begrotingsjaar 1979 betreft, geldt bovenstaande uiteenzetting eveneens voor de ontwerpen van begrotingsdecreet in de sectoren Landbouw en Economische Zaken, terwijl voor de sectoren Volksgezondheid en Gezin, Middenstand en Verkeerswezen kan vastgesteld worden dat reeds talrijke niet-lokaliseerbare kredieten toch werden opgesplitst in de door het Rekenhof voorgestane zin.

2. De door het Hof geformuleerde aanbevelingen (3) inzake het Cinematografisch Fonds en het Fonds der Internationale Betrekkingen — formele bevestiging in de tekst van de begrotingsposten 12.57 en 33.54 van Sectie 33 van titel 1, van de machtiging tot overboeking — bleven zonder gevolg.

3. In de sector van de culturele infrastructuur werd de budgettaire bevoegdheid overgedragen aan de beide ministeries van Cultuur. In beginsel is deze regeling integraal van toepassing vanaf het begrotingsjaar 1979.

Het onderzocht ontwerp van decreet bevat, cijfermatig bekeken, echter nog niet de kredieten nodig voor de aankoop, door het departement van Nederlandse Cultuur, van het gebouw „Oud België” te Brussel. Bij beslissing nr. 2669 van 9 maart 1979 heeft de Ministerraad, in dit verband, machtiging verleend tot uitgaven ten belope van 35 miljoen frank, boven de Vastleggings- en ordonnanceringskredieten aangevraagd onder artikel 71.01, sectie 32, van titel II, van het onderzochte ontwerp van begrotingsdecreet .

(3) Zie punten II en III van het verslag van het Rekenhof d.d. 11 mei 1978, gepubliceerd als stuk 99 (1977-1978)) nr. 1.